

Veríme v Trojicu a nie je to jedno

vdp. Radovan Rajčák

30. mája 2021 ✙ Cirkev ✙ Nedeľná homília

Vicente Requena el Joven – Sv. Trojica

zdroj: wikimedia commons

Bezprostredne po sviatku Zoslania Ducha Svätého, drahí bratia a sestry, nás Cirkev vedie k sláveniu základnej pravdy našej katolíckej viery, ktorou je tajomstvo Najsvätejšej Trojice.

Totíž, hneď po tom, ako Duch Svätý zostúpil do srdca apoštolov, oni začínajú ohlasovanie evanjelia, krstia tých, ktorí uverili – v mene Najsvätejšej Trojice. Všetka bohopocta, ktorú prejavuje Svätá Cirkev Bohu, smeruje k Najsvätejšej Trojici. Pritom Cirkev jasne trvá na monoteizme, teda na tom, že Boh, ktorého uctieva, je čo do počtu jeden. Ako katolíci uctieваме jedného Boha, v ktorom môžeme odlíšiť tri Božské osoby. K tejto pravde sa neprišlo na základe špekulácie múdrych, pretože nám ju zjavil vtelený Syn, druhá Božská osoba, Slovo, ktoré sa stalo telom – Ježiš Kristus.

„Čo nám vlastne priniesol Ježiš?“ – pýta sa emeritný pápež Benedikt XVI. „Odpoveď je jednoduchá: priniesol nám Boha. (...) Teraz už poznáme jeho tvár, už ho môžeme vzývať.“

Často počúvame názor: je jedno v akého Boha veríme, hlavne, že sme k druhým dobrí a pomáhame. Prvá časť tohto výroku je klamstvom. Odkedy sa Boh zjavil v Ježišovi, odkedy nám On povedal aký Boh je, nemôže nám to byť jedno. Kristus nás učí, že Boh sú Traja: Otec, Syn a Duch Svätý.

Práve preto mohol tiež sv. Ján napísať: „Boh je láska.“ Láska totiž existuje len medzi dvoma a viacerými osobami. Náš Boh môže byť láskou, pretože je Trojjediný. Láska sa však rozdáva, pretože chce dobro tých, ktorých miluje. Trojjediný Boh miluje svoje stvorenie a ľudí volá do spoločenstva s ním, zdieľa im svoj vnútorný Božský život skrze milosť. To naplňuje dušu kresťana hlbokou a neskonalou radosťou. Nie ja si vyberám Boha na svoj obraz, lež On stvoril mňa na svoj, ja ho spoznávam a milujem. Katastrofou dnešných dní je nezáujem, indiferentnosť voči tejto pravde o Bohu, čo plodí nešťastie človeka.

Ako veľa by sa zmenilo v životoch mnohých ľudí, keby verili v Boha. Pretože by sa im dostávalo požehnaní, ktoré životom bez viery odmietajú. Z rozjímania nad vzťahmi Otca, Syna a Ducha, nad prítomnosťou Trojjediného Boha v duši človeka, sa živí duchovný život katolíka.

Sv. Bernard píše: *„Duša hľadá Slovo, s ktorým by súhlasila pre svoju nápravu, ktorým by sa osvietila pre poznania, o ktoré by sa oprela, aby bola silná, ktorým by sa napravila, aby bola múdra, ktorému by sa podrobila, aby bola krásna, s ktorým by sa zasnúbila, aby bola plodná, ktoré by požívala, aby bola blažená. Hľadá Slovo, ktoré sa stalo telom.“*

Kresťan teda nevedie duchovný život pre uspokojenie seba, lež, aby dosiahol Boha. Všetky naše zrieknutia, všetky obety majú za cieľ kralovanie Boha v duši človeka. Rozjímaním o Trojici sa pripravujeme na to, aby sme mohli Trojicu večne kontemplovať v nebi. V nebi sú ľudia šťastní nie zo seba, či z druhých, ktorých tam stretnú. Sú šťastní preto, lebo vidia a zakúšajú Trojjediného Boha takého, aký je. Práve preto Cirkvi vždy záležalo na tom, aby vyznávala pravú vieru v Najsvätejšiu Trojicu. Pretože pravá viera formovala duše svätcov, vlievala im silu a odvahu.

Aké vážne je poučenie sv. Atanáza: *„Ktokoľvek chce byť spasený, musí sa predovšetkým pridržať katolíckej viery, ktorá spočíva vtom, že uctieваме jediného Boha v Trojici a Trojicu v jednote tým, že nemiešame osoby, ani nedelíme podstatu, totiž iná je osoba Otca, iná osoba Syna, iná osoba Ducha Svätého. Ale Otec, Syn a Duch Svätý majú jedno božstvo, rovnakú slávu, rovnakú vznešenosť (...) Všemohúci je Otec, všemohúci Syn, všemohúci Duch Svätý a predsa nie traja všemohúci, ale iba jeden. Tak isto Boh Otec, Boh Syn a Boh Duch Svätý a predsa nie traja bohovia, ale jeden Boh (...) Táto Trojica nie je skôr alebo neskôr, nik v nej nie je väčší alebo menší (...) Toto je katolícka viera: kto toto učenie verne a pevne nevyznáva, nemôže byť spasený.“*

Bez tejto pravej viery sa ocitáme v klamstve a hneď nás diabol zvedie pokušením, slasťami tela alebo pýchou života. Bez pravej viery sa rozpadá morálny život. Ktokoľvek sa teda snaží obísť pravdu o Najsv. Trojici, ten je ohrozením spásy sebe i druhým. Treba jasne povedať, že katolícke náboženstvo ako jediné prináša plnosť pravdy o Bohu. S inými náboženstvami nemáme spoločné uctievanie Boha, pretože my uctieваме Najsv. Trojicu. Kto vynechá túto Trojicu v jednote a jednotu v Trojici, popiera Božie zjavenie.

Sv. Alžbeta od Najsv. Trojice napísala: *„Najsvätejšia Trojica – to je náš domov, naše „u nás“, otcovský dom, z ktorého nesmieš nikdy odísť. Ak nebo je Boh a Boh je v mojej duši, myslím, že som našla svoje nebo na zemi.“*

Drahí bratia a sestry, hľadáme nebo na zemi, ktorého podstatou je prebývanie Najsv. Trojice v duši človeka. Neodlúčme sa dobrovoľným ťažkým hriechom od Boha, neobetujme svoj večný život pre pomíňajúce krátke útechy sveta. Ó, koľkí takto žijú – bez riadneho manželstva, bez spovede, v morálnych omyloch – keby zomreli v tom stave, čaká ich večné zatratenie. Len o to sa strachujme, aby sme zomreli v stave milosti.

„Pane, je pre mňa lepšie byť v súžení, ak si Ty so mnou, ako bez Teba kralovať, bez Teba hodovať, bez Teba požívať slávu. Pane, je pre mňa lepšie objímať čoraz viac Teba v súžení, mať Ťa pri sebe v rozpálenej peci, ako byť bez Teba hoci aj v nebi,“ volá sv. Bernard.

Nech je dnes táto naša viera vidieť v našich konkrétnych postojoch: v dôstojnom prežehnaní sa, pokľaknutí, v modlitbe v rodine, v čítaní katechizmu v rodine.

Preblahoslavená Panna Mária, ktorá najlepšie poznáš Najsvätejšiu Trojicu, ty nás uč milovať ju na zemi, aby sme mohli Otca i Syna i Ducha Svätého, Boha jediného kontemplovať po smrti v nebi. AMEN

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/verime-v-trojicu-a-nie-je-to-jedno/>